

Vejledning

om

hjemmehjælp

Vejledning om hjemmehjælp

Vejledningen om hjemmehjælp er en vejledning til brug i kommunerne omkring administration og forståelsen af regelgrundlaget omkring hjemmehjælp.

Landstingsforordning nr. 10 af den 10 november 1982 om hjælp fra det offentlige og Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 32 af den 26. juli 1994 om hjemmehjælp udgør således gældende regelsæt omkring hjemmehjælp.

Vejledningen om hjemmehjælp er ikke en erstatning for gældende lovgivning om hjemmehjælp, men en vejledning i, hvordan regelsættet kan bruges praktisk i hverdagen. Forordninger og bekendtgørelser beskriver de rettigheder borgeren har og regelsættet er bindende for alle i samfundet. Vejledningen om hjemmehjælp er ikke lovstof, men en vejledning, der afspejler, hvorledes Familiedirektoratet forstår regelsættet omkring hjemmehjælp, og en vejledning til kommunerne i forhold til den kommunale administration på området.

Almindelige bestemmelser.

Borgere har mulighed for at opnå hjemmehjælp, både på baggrund af sociale årsager og på baggrund af helbredsmæssige årsager.

Ansøgning om hjemmehjælp kan i praksis ske ved, at ansatte i sundhedssektoren, for eksempel, ansatte på et sygehus, der på vegne af borgeren ansøger om hjemmehjælp.

Ansatte i kommunens socialforvaltning kan endvidere af egen drift indstille borgere til hjemmehjælp.

Hjemmehjælp kan også søges af borgeren selv eller dennes familie, hvis borgeren eller familien skønner at der er behov for bistand til praktisk eller personlig pleje.

Personkredsen.

Varig hjemmehjælp kan ydes til alle, der har behov for bistand til praktisk eller personlig hjælp.

Ældre borgere, der ikke længere kan varetage det normale for hjemmets opretholdelse, kan tilbydes hjemmehjælp.

Borgere der er omfattet af forordningen om hjælp til personer med vidtgående handicap kan tilbydes varig hjemmehjælp, i det omfang de ikke er i stand til at udføre opgaverne selv.

Regelsættet omkring hjemmehjælp har forrang i forhold til regelsættet omkring hjælp til personer med vidtgående handicap. Handicapreglerne skal kun bruges, hvis der ikke er hjælpemuligheder i forhold til anden social lovgivning.

Det er således vigtigt, at kommunen vurderer den enkelte borgers behov for hjemmehjælp, når der udarbejdes en handleplan for en borger med vidtgående handicap.

Ofte vil borgere med vidtgående handicap, have behov for hjemmehjælp til både praktiske gøremål - husligt arbejde af forskellig karakter og til personlig hygiejne.

Hjemmehjælp kan også tilbydes familier, der har et handicappet barn eller et handicappet familiemedlem boende. Der kan i disse tilfælde ydes hjemmehjælp til aflastning for huslige opgaver, således at forældrene lejlighedsvist kan få et frirum fra de daglige praktiske gøremål.

Når der bevilges hjemmehjælp, bør det ske med et formål om, at den enkelte borger, kan blive længst muligt i eget hjem og under egnede forhold. Hjemmehjælp kan således være med til at sikre den ældre eller den handicappede en tryk tilværelse i egne rammer.

En målrettet indsats på hjemmehjælpsområdet er således medvirkende til, at den enkelte borger kan blive i lokale omgivelser og opretholde det lokale netværk og tætte relationer til familie og venner.

Midlertidig hjemmehjælp kan tildeles på grund af forhold der ikke er varige. Midlertidig hjemmehjælp kan således gives i forbindelse med graviditet og fødsel, hvor borgeren eller familien i en kortere periode har behov for aflastning fra de daglige huslige gøremål.

Midlertidig hjemmehjælp kan også gives til en borger, der har brug for en rekreationsperiode efter et sygdomsforløb. Hjemmehjælpen kan her sikre, at ingen borger opholder sig længere på sygehus end der er baggrund for, rent behandlingsmæssigt. Borgeren kan ved midlertidig hjemmehjælp hurtigere komme tilbage til det lokale netværk uden at familien til den borger der har hjælp behov belastes i urimeligt omfang.

Kommunen kan også bevilge midlertidig hjemmehjælp som led i en handlingsplan udarbejdet af de sociale forvaltninger. Der kan således ydes hjemmehjælp til en familie, hvor de / den ene voksne af

sociale årsager ikke kan deltage i den daglige husførelse eller på anden vis bidrage til hjemmets opretholdelse. Hjemmehjælpen gives her, for at sikre familien det bedst mulige grundlag for at opretholde familiens struktur og for at sikre trygge rammer i familielivet. Formålet med at yde hjemmehjælp af sociale årsager, skal være klart beskrevet i den handleplan, der omfatter de sociale problemstillinger borgeren har.

Kommunen kan også yde midlertidig hjemmehjælp i kortere perioder, når det drejer sig om at yde hjælp til en familie, hvor et familiemedlem er alvorligt syg eller døende. Hjemmehjælpen ydes her som en aflastning til familien, for at sikre så trygge rammer som muligt for den syge eller døende. Midlertidig hjemmehjælp ydes i disse tilfælde så den syge eller døendes familie kan bruge al energi i samværet med den alvorligt syge eller det døende familiemedlem

Betaling for hjemmehjælp.

Betaling for hjemmehjælp er afhængig af modtagerens husstandsindkomst. Det er således den samlede indtægt, der lægges til grund for, om der skal betales for hjemmehjælp

Den til enhver tid gældende takst for betaling, fremgår af Familiedirektoratets cirkulære om gældende sociale kontantydelse. Borgerens betaling for hjemmehjælp, kan dog ikke overstige den reelle lønudgift til hjemmehjælperen.

Den der ønsker hjemmehjælp, er forpligtiget til, at give kommunen de nødvendige oplysninger, omkring indkomst mv. oplysninger omkring husstandens samlede indkomst bruges som grundlag for en afgørelse omkring eventuel betaling af hjemmehjælp.

Kommunen sikrer, at borgeren betaler efter gældende retningslinier i Familiedirektoratets cirkulære om gældende sociale kontantydelse.

Når midlertidig hjemmehjælp bevilges med baggrund i sociale forhold i hjemmet, skal der ikke ydes betaling for denne, uanset husstandens samlede indtægt.

Når en borger modtager hjemmehjælp, skal borgeren kvittere for arbejdets udførelse. Den enkelte modtager af ydelsen accepterer herved, at have modtaget hjemmehjælp og giver ved sin kvittering accept af hjælpens omfang og art.

Hjemmehjælpens arbejdsområder og opgaver.

Hjemmehjælp kan ydes til både praktisk og personlig bistand.

Hjemmehjælpen kan således bestå både af hjælp til husholdningens daglige gøremål, og som hjælp til personlig hygiejne og påklædning.

Hjemmehjælp ydes til opgaver, hvor der ikke er tale om en optræning til dagligdags gøremål. Hvis den enkelte borger i en længere periode, har behov for hjælp til personlig hygiejne, påklædning, indkøb, rengøring med videre, bør kommunen foretage en vurdering af borgerens behov for hjemmehjælp.

Hjemmehjælp er således bistand der gives til den enkelte borger mens støttepersoner udfører opgaver sammen med borgeren.

Såfremt den enkelte borger har behov for praktisk hjælp til opvarmning og på grund af alder eller helbredstilstand ikke selv er i stand til at sørge for dette, kan der også bevilges hjemmehjælp som en støtte til dette.

Hjemmehjælperen skal normalt yde bistand til dagligdags gøremål men er ikke forpligtiget til at yde hjælp i forbindelse med storvask eller hovedrengøring. Såfremt der er behov for hjælp til dette, kan det kun ske efter forudgående aftale med hjemmehjælpens ledelse.

Hjemmehjælpens arbejde omfatter ikke egentlig sygepleje i hjemmet. Hjemmehjælpens arbejde i relation til syge, består i hjælp til personlig hygiejne, hjælp til at spise, hjælp til indtagelse af ordineret medicin samt hjælp til almindelige praktiske gøremål i hjemmet.

Sundhedsvæsenets opgave i relation til syge består i skift af forbindinger, sårpleje samt medicingivning i form af injektioner.

Hjemmehjælpen må ikke modtage løn eller andre ydelser fra den person, hos hvem hjemmehjælpen udføres.

Hjemmehjælpen må heller ikke modtage lån, fra den borger hjemmehjælperen yder bistand til, og hjemmehjælpen skal selv afholde kost i arbejdstiden. Kosten kan således ikke modtages fra en borger, hvortil der ydes hjælp efter bestemmelserne omkring hjemmehjælp.

Hjemmehjælpen aflønnes således udelukkende af kommunen.

Administration.

Hjemmehjælp administreres af den enkelte kommune. Kommunen har ansvaret for borgere bosat i kommunen og bevillingen af hjemmehjælp til disse.

Den daglige ledelse af kommunens hjemmehjælp forestås af en hjemmehjælpsleder, som er udpeget og ansat af kommunen.

Den daglige leder af kommunens hjemmehjælpsordning, har mulighed for at bevilge hjemmehjælp i op til en måned. Bevillinger herudover skal forelægges kommunalbestyrelsen / det kommunale udvalg der har politisk ansvar for området.

Kommunalbestyrelsen / det kommunale udvalg beslutter herefter om den tilbudte hjælp skal fortsætte og drager omsorg for, at det bliver undersøgt, hvorvidt den tilbudte hjemmehjælp eventuelt skal suppleres med anden hjælp.

I vurderingen her, er det vigtigt at sikre sig, at hjælp af vedvarende karakter, bevilges udfra det individuelle behov borgeren har.

Kommunen er ansvarlig for at der ske en koordinering af hjemmehjælpernes arbejde med øvrige myndigheder og brugere.

Det er således vigtigt at vurdere bevillingen af hjemmehjælp i sammenhæng med hjælp efter anden lovgivning, blandt andet regelsættet omkring vidtgående handicappede.

Klageadgang.

Når kommunen har truffet en afgørelse om hjemmehjælp, sendes afgørelsen til borgeren.

Hvis ikke afgørelsen giver borgeren fuldt ud medhold i det ansøgte, skal afgørelsen være ledsaget af en ankevejledning.

Borgeren kan anke en afgørelse, hvis han ikke mener at have fået det han har krav på. Borgeren kan også vælge at bede kommunen om at hjælpe sig med at anke afgørelsen.

Afgørelser omkring tildeling af og betaling for hjemmehjælp, kan indbringes for Det Sociale Ankenævn, indenfor en frist på 4 uger efter afgørelsen er modtaget af ansøgeren.

Det Sociale Ankenævn kan enten erklære sig enig i afgørelsen eller ændre denne delvist eller helt.

Når Set Sociale Ankenævn har truffet en afgørelse, er alle administrative klagemuligheder udtømte.

Hvis den enkelte borger er utilfreds med afgørelsen fra Det Sociale Ankenævn, er det muligt at anlægge sag ved kredsretten eller klage til ombudsmanden.